

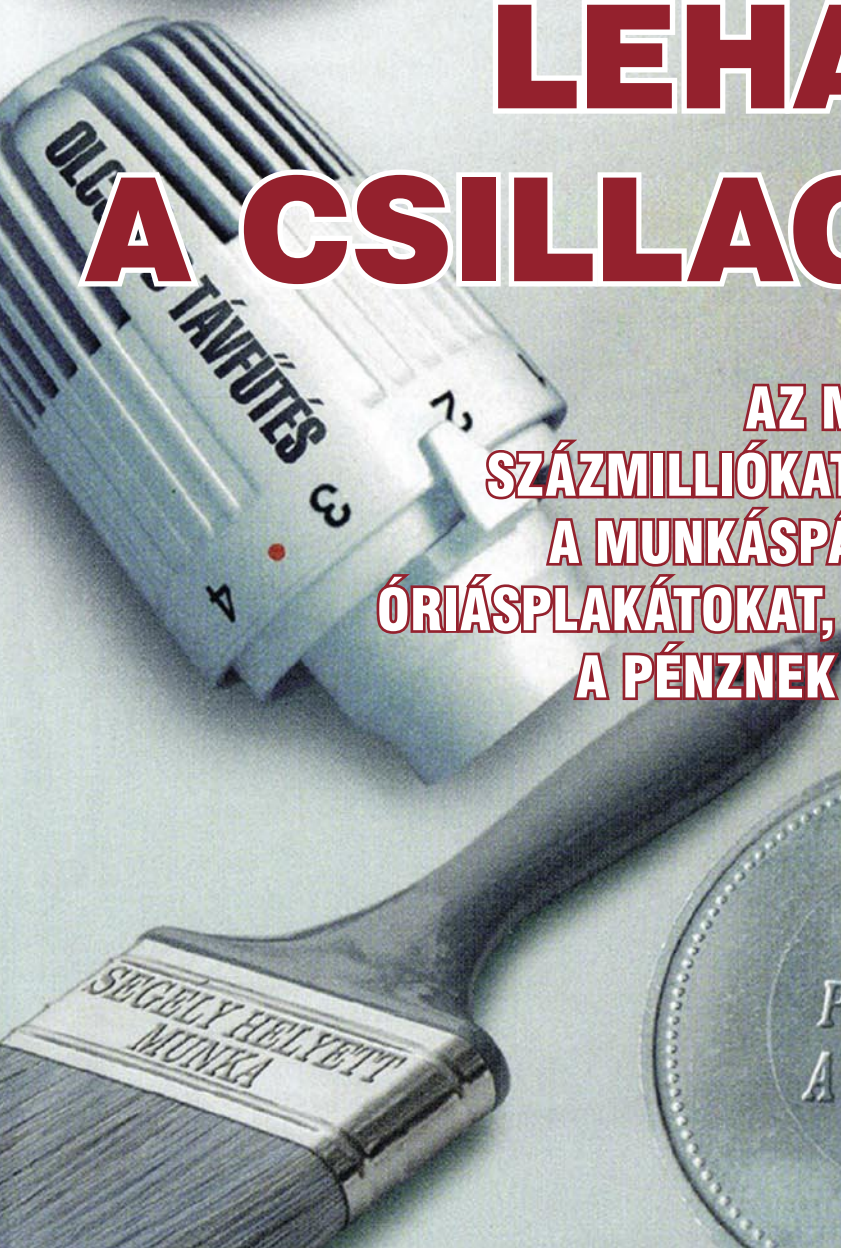
A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

LEHAZUDJÁK A CSILLAGOKAT IS

AZ MSZP ÉS A FIDESZ MÁR MOST SZÁZMILLIÓKAT KÖLT POLITIKAI REKLÁMRA. A MUNKÁSPÁRT BETILTANÁ A VÁLASZTÁSI ÓRIÁSPLAKÁTOKAT, TV- ÉS RÁDIÓHIRDETÉSEKET. A PÉNZNEK JOBB HELYE LENNE MÁSHOL.

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESSZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

KÉT PERC TÖRTÉNELEMÓRA

Volt egyszer egy párt, valahol Németországban, amely nevében munkáspárt volt, sőt tagjai között is voltak elégedetlen munkások. Még a zászlójuk is vörös volt. Az éles szeműek persze rögtön láthatták, hogy ezek nem kommunisták, hiszen nevükben a munkáspárt szó mellett ott áll, hogy nemzeti szocialista, a zászlajukban pedig a vörös színben ott éktelenkedik a horogkereszt. Mondom, az éles szeműek látták, azaz nem mindenki. Utólag mindannyiunk szeme nagyon éles, de akkor eligazodni nem volt könnyű.

Ha hiszed, ha nem, ez a párt nem puccsal jutott hatalomra, hanem választásokon, szépen demokratikusan, a nép akaratából. Tudod, ezek a fiúk nagyon ügyesek voltak. Beépültek a polgári demokrácia intézményeibe, az önkormányzatokba, a parlamentbe, a választási bizottságokba. Kihasztnálták a jog minden lehetőségét. Formálisan támadhatatlanok voltak. Nem kedvelték a polgári demokráciát, de ezek a színfalak kellettek a hatalom demokratikus megszerzéséhez. Párhuzamosan kiépítették saját intézményeiket. S itt ne csak a fasiszta pártra gondolj, meg az SA-ra és az SS-re, hanem a nemzeti szocialista autós klubokra, rádiós szövetségekre, nőmozgalmakra, ifjúsági tömör

rülésekre, mai szóval szabadidős szervezetekre. S az ötlet bejött, mármint Hitlernek és társainak. Mindez persze nem csak az ő ügyességükön múltott. Engedték, hogy csinálják. Ki engedte? Nos, például az akkori német társadalom krémje, amelyik nem akarta bemocskolni magát az utca piszkával. Engedte a német tőke is. Hát persze, még mindig jobb, ha a náci verik a zsidókat és a kommunistákat, mintha a kommunisták vernék a tökéseket. A többit már tudjuk.

KLUBTAG LETT A JOBBIK

Nem túlságosan nagy örömmel tájékozatom tisztelt olvasóinkat, hogy a magyar politikai elit, azaz a parlamenti pártok, a hivatalos média befogadta a Jobbikot. Ezt persze mindenki tagadja. Még a gondolatát is elhessegetik annak, hogy ők egy klubban lennének a Jobbikkal, de a valóság más. Van ejnye-ejnye, van bőven utalgatás a holocaustos múltra, még egy-két bírósági ítélet is akad, s ezzel vége is. A politikai elit tudomásul vette, hogy a Jobbik ott lesz az új parlamentben.

Az MSZP vezette Újbuda politikai körei nem vonultak szembe a múlt vasárnap a Bartók Béla úton a jobbikosokkal, akik „a Horthy-korszakot példaképnek tekintő magyarokat” hívták laza kis tüntetésre. Pedig az apropó sem volt akármilyen:

Horthy Miklós budapesti bevonulásának 90. évfordulója. Volt itt minden, még a fehér lóról sem feledkeztek meg. A történeti hűség kedvéért előtte fel lehetett volna akasztani, le lehetett volna mészárolni néhány ezer kommunistát és kommunisztagyánus egyént, valahogyan úgy, ahogy nagy példaképük is tette a budapesti bevonulás előtt. A szélsőjobboldal, mint tudjuk a történelemből, a miénkből is, a tőke fegyvere. A tőke nem szereti, de készenlében tartja, élesítgeti, olajozgatja. Jól jön majd akkor, amikor a Bartók Béla úton elégedetlen munkásemberek tízezrei vonulnak majd. Nyugodj meg, ennek is eljön az ideje!

EU-S PÉNZ

Nagyon kitalálták ezeket az EU-s támogatási programokat. Az embernek az az érzése, hogy dől a pénz az országba, s hála a pénzzel okosan sáfárkodó kormányának épül-szépül kapitalista hazánk. A közember csak meghatódhat a röpködő számok hallatán, képtelenség ugyanis ellenőrizni, hogy mi a valóság és mi a propaganda. Példának okáért a múlt héten Szécsényben átadták az általános iskola felújított épületét. Kétszáz milliót költöttek rá a szépen hangzó Új Magyarország Fejlesztési Terv keretében. Ahogy illik, eljött a szocik egyik nagy reménysege, az ifjú kancelláriaminiszter is. Persze, van is miért igyekezni. A „vörös” Nógrádban Szécsény az egyetlen nagyobbacska város, ahol a szocik még hatalmon vannak, ugyanakkor Nógrád a legszerencsétlenebb térségek közé tartozik. A miniszter szerint ez csak az első juttatás a bőség kosarából, hiszen 2011-ig 105 milliárd jön majd ide. Állítólag. Persze mindig elfelejtik hozzátenni, hogy kis hazánk mennyivel is járul hozzá az EU költségvetéséhez, vagy például milyen feltételek mellett épülnek ezek beruházások. Lehet, hogy nem is olyan szép a mennyasszony fekvése?

UTCA – INTERNET – AGITÁCIÓ!

BESZÉLGETÉS TÓTH DÁNIELLEL,
A BALOLDALI FRONT – KOMMUNISTA IFJÚSÁGI SZÖVETSÉG TAGJÁVAL

Tóth Dániel joghallgató, mégsem gazdag ügyfelekről ábrándozik leendő karrierjében, hanem arról, hogy – ahogyan ő maga fogalmaz: „nemes célra, a szegények és az elesettek védelmére használnánk fel a jogot”. Aktív résztvevője az utcai akcióknak, s szabadidejében az Interneten keresztül agitál, blogokat vezet, közösségi portálokon teremt kapcsolatot az emberekkel. Az asztalkás kitelepüléseknek és önálló kezdeményezéseknek is részese: „Mivel nálunk az egyik legégetőbb probléma a munkanélküliség, ezért a munkaügyi hivatalnál akciózunk. Emellett folytatjuk a vizuális propagandát város- és megyeszerte. Matricákat és plakátokat ragasztunk.”

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– A kilencvenes évek eleje óta minden évben kimentünk a miskolci Május Elsejére. Családunk kedves ismerőse és édesanyám munkatársa, Székely Csaba bácsi ekkoriban lépett be a Munkáspártba. Ő invitált minket, hogy töltsük el ott a napot. Az évek múltán egyre elkötelezettebb szimpatizánsa lettem a pártnak. Mikor idősebb lettem, Csaba bácsival már együtt jártunk a Kádár-megemlékezésekre, ami számomra meghatározó élmény volt. Igazán közel a párthoz mégis csak 2008 februárjában kerültem, mikor megalakult a miskolci Front.

– *Joghallgató vagy...*

– A mai viszonyok közepette a kommunista mozgalomnak szüksége van jogtudó emberekre. Az ellentáborban is sok jogász van. Velük szemben mi nemes célra, a szegények és az elesettek védelmére használnánk fel a jogot.

– *Családod hogyan viszonyul politikai elkötelezettségedhez?*

– Mindenben támogatnak, annál is inkább, mert egykor a KISZ-ben fontos feladatokat láttak el. A faluban, ahol éltek, aktívan részt vettek a programok szervezésében, hasznos elfoglaltságot teremtettek a fiataloknak. Később az MSZMP-be is beléptek, de 1989-ben visszaadták tagkönyvüket. Most rajtam keresztül tudják, hogy mit csinál a párt, és mindenben segítenek.

– *Miket szoktál olvasni?*

– Az olvasás nagy szenvedélyem, könyvek nélkül létezni sem tudok. Főleg a tör-

Tóth Dániel

1987-ben született Miskolcon. Általános és középiskolába szülővárosában járt. Jelenleg ötödéves joghallgató ugyanott. „Tösgyökeres miskolci és elkötelezett lokálpatrióta vagyok” – mondja magáról. Szerinte Moldova könyve túl negatív a várossal kapcsolatban, bár az igaz, hogy Miskolc a kevés lehetőségével is képtelen élni.

Tóth Dániel egyike azoknak, akik mernek az utcán dolgozni. Legutóbb a Borsod-Chemnél tartott akció egyik főszereplője volt.

ténelmi témájú olvasmányokat szeretem, de nem áll távol tőlem a számítástechnika sem, és a különféle tematikus magazinok. Van néhány könyv, amelyeket nagyon sokszor elolvastam már. Ilyen Maurice Druon-tól Az elátkozott királyok. Az Interneten napi rendszerességgel szoktam híreket, érdekességeket olvasni. A tájékozottság nagyon fontos a mai világban, ahol a könyv ugyan időtálló, de egy vezető hír két óra múlva már lehet, hogy nem is olyan fontos.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Szabadidőmet általában a barátaimmal töltöm, de ha itthon vagyok, akkor a gép előtt folytatom az internetes agitációt. Az utcai akciók mellett nagyon fontos, hogy az Interneten is megszólítsuk az embereket, mert ez a jövő, és rengeteg emberhez el lehet jutni általa. Én szerkesztem a Munkáspárt és a Front borsodi összefoglaló blogját, a Balszemmel blogot, a heti aktuális cikkeket, de cikkíró vagyok a Kommunista.net-en is. Emellett én hoztam létre és üzemeltetem a Munkáspárt myVIP-, Facebook-, és Twitter-fiókjait. Szóval, ha ezek után marad szabadidőm,

azt zenehallgatással, vagy a másik nagy szenvedélyemmel, a vasúttal töltöm.

– *Milyen utcai akciókat szerveztetek mostanában? Vannak asztalkás kitelepülések?*

– Utcai akciókban szervezetünk nem jeleskedett mostanság, de sok rendezvényre meghívást kapunk, s mi részt is veszünk rajtuk. Így volt ez legutóbb a miskolci görög emlékmű évfordulója alkalmából rendezett megemlékezésen. De lesznek – és mostanában már vannak is – utcai programjaink. Mi is kitelepülünk a városba, minden pénteken. Mivel nálunk az egyik legégetőbb probléma a munkanélküliség, ezért a munkaügyi hivatalnál akciózunk. Emellett folytatjuk a vizuális propagandát város- és megyeszerte. Matricákat és plakátokat ragasztunk.

– *Ha találkoznál az aranyhallal, mi lenne a három kívánságod?*

– Szeretnék a borsodi Munkáspártnak egy székházat. Kívánom, hogy az emberek ne legyenek ennyire apatikusak, és legyenek megértőbbek. Végül azt kívánom, hogy minden embernek legyen valamilyen életcélja, ne csak lézengjenek. Újra kell építeni legalább a töredékét annak, amit húsz év alatt leromboltak. ■

MUNKÁSPÁRTIAK A BORSODCHEMNÉNél

Miközben Sajóbabonyban a Jobbik azal volt elfoglalva, hogy egy saját maguk által generált műbalhébból kovacsoljanak maguknak politikai előnyt, a Munkáspárt aktivistái Kazincbarcikán a gyár dolgozóit kívánták felvilágosítani a mai magyar valóság legnagyobb problémáiról. A lelkes akciózó csapat miskolci frontosokból, valamint kazincbarcikai és budapesti párttagokból állt, Fogarasi Zsuzsanna és Kardos Mihály vezetésével. A részt-

vevők pozitív tapasztalatokat szereztek, a dolgozók érdeklődve fogadták a kiadványokat. A BorsodChem környékét pedig hamarosan ellepték a Munkáspárt vadonatúj propaganda-eszközei: az új matricák és a vadonatúj A/4-es plakátok. Hogy még több emberhez eljusson a rendezvény híre, a Kazincbarcikai Városi Televízió is megjelent a helyszínen. A helyiek folytatják a megkezdett programot: a gyári akciót hamarosan több is követi. ■

Kiállunk a GE dolgozókért!

A General Electric (GE) minden magyarországi gyárának államosítását követelte a Nemzeti Fejlesztési és Gazdasági Minisztérium képviselőjének átadott petícióban a Magyar Kommunista Munkáspárt.

Szorgalmazzuk, hogy azonnal állítsák le a cégnél megkezdett elbocsátáshullámot, és szüntessék meg a munkaerő-kölcsönzést, a munkások kizsákmányolásának egyik legmocskosabb fajtáját. Követeljük, hogy fizetessék vissza a GE-vel a munkahely-megtartásra számukra kifizetett 186 millió forintot, és szigorítsák az ilyen pénzek hazai felhasználását; az amerikai cég leépítésre ítélt magyarországi üzemeiben pedig fokozatosan indítsák újra a termelést!

„Az államosítás még nem a szocializmus, ez még a rendszeren belül megoldható történet” – mondta Gilicze Attila, a Munkáspárt elnökségi tagja, aki átadta az egyoldalas petíciót.

Követeljük a General Electric dolgozóinak védelmét!

A gazdasági válság után súlyos szociális válsaggal is szembe kell néznünk. A bankokba pumpált tőkeinjekció csak a kapitalista rendszer fenntartására volt elegendő, a munkások, dolgozók életkörülményei tovább romlottak. A tőkés válságkezelés valójában a munkások fokozódó kizsákmányolását jelentette. Egyre több a részmunkaidőben, csökkentett munkanapokon foglalkoztatottak száma. A munkanélküliség, az eladósodás soha nem látott méreteket öltött.

A GE dolgozói is ennek a kizsákmányoló politikának az áldozatai.

A kormány kiszolgálta az öt támogató külföldi tőkét, a General Electric kizsákmányolta a magyar munkaerőt, és felvette az állami támogatást. Mindenki jól járt, kivéve a munkásokat.

Ezért a Munkáspárt követeli:

1. A munkahelyek megtartására eddig felvett 186 millió forint azonnali visszafizetését, a munkások számára előnytelenül megkötött szerződés felülvizsgálatát.
2. Más hazai, vagy külföldi cégek által, munkahely megóvására felvett támogatások szigorított ellenőrzését.
3. A dolgozók elbocsátásának azonnali leállítását.
4. A General Electric összes magyarországi gyárának állami kézbe vételét.
5. A termelés fokozatos újraindítását, az érintett szakszervezetek és a dolgozók felügyelete, vezetése mellett.
6. A kölcsönzött munkaerőnek, mint a munkások kizsákmányolásának egyik legmocskosabb fajtájának azonnali megszüntetését.

HOGYAN TOVÁBB?

Az elmúlt több mint fél évben sikeresen dolgoztunk az üzemek, gyárak előtt. Egészen más a hangulat, mint mondjuk egy aluljáróban. Nagyobb a fogadókészség, nem beszélve arról, hogy ott csak munkásokkal találkozunk. Többet dolgoztunk gyárban, tudjuk, mi van ott most, nem harminc évvel ezelőtt. Akkor mások voltak a viszonyok, most kapitalizmus van, ami kicsit sem hasonlít a szocializmusra. Zömmel budapesti és Pest megyei üzemeket látogattunk, de volt két nagy akciónk is: egyik Kazincbarcikán, másik Nagykanizsán. Nem vittük túlzásba. Sajnos, az a tapasztalat, hogy központi jelenlét nélkül a legtöbb megye nem szervez önálló akciókat, annak ellenére, hogy A Szabadságban, a munkáspárti rendezvényeken ez mindig szóba kerül, igen erős hangsúllyal. És annak ellenére, hogy ember is lenne a munkára!

Erő van, de akarat és bátorság kevesebb! Pedig nem kell hozzá bátorság, mert többnyire örömmel fogadnak, a megjegyzések is békések. Soha senkit nem ért bántódás egyetlen gyári szórólaponál sem. Nem kérjük, hogy illegális terepen dolgozzatok!

Nagyjából két hónapunk van ilyen jellegű munkára. Január és február. December közepétől jönnek a szabadságok, a leállások, márciusban meg a választási kampány. Akkor érkeznek más pártok részéről tonnaszámra a plakátok és más anyagok az emberekhez. Akkor már nem feltétlenül minket fognak észrevenni, hiszen a többieknek rengeteg pénzük lesz kampányolni. A mi kampányunk már folyik, de nem elég intenzíven. Persze akkor is kell majd menni, de mindannyian tudjuk, hogy nem lesz időnk mindenhová eljutni!

Most még két hónapunk van arra, hogy újra meglátogassuk azokat a helyeket, ahol már voltunk, mert a megkezdett munkát be kell fejezni!

Soha nem lépünk előre, ha mondva csinált indokkal halasztunk, gondolkozunk, taggyűléseken osztjuk a szót. Emellett olyan üzemeket is fel kell keresni, ahol eddig nem jártunk. Azért van szórólapunk, hogy használjuk. Jó időben, jó helyen! Ne szórjuk, hanem okosan gazdálkodjunk vele, hiszen a mi nehezen megszerzett forintjainkból készültek. Ebben a két hónapban inkább mellőzzük a benti programokat, ahol magunk vagyunk.

Választásra készülünk! A Szabadság rengeteg tapasztalattal megosztott a gyári akciókkal kapcsolatban. Például, hogy műszakváltásra megyünk, nem késünk el, és nem szaladunk el gyorsan. Minden kapunál jelen vagyunk, a buszmegállóban és a járdán is. Nem egymást győzködjük, hanem a dolgozóval beszélgetünk. Nem keressük a kákán a csomót és a szórólapon a hibát. Erre már nincs idő!

A budapesti és Pest megyei aktivisták dolgoznak. Nem kizárólag helyben, hanem a szomszéd településeken is. Köszönet azoknak az elvtársaknak, akik saját költségükön szállították az aktivistákat néhány helyre. Ne feledjük: az utazásra pénz kell! Nem mehetnek mindenhová a központból, arra nem telik!

Ennek a fontosságát elsősorban a vezetőknek kellene megérteni. Számtalan esetben pont a vezetőkön múlik a tehetetlenség! Ne várják a budapestieket! Csinálják önállóan! Ha szükség van segítségre, megyünk! Ez természetes, de ne ez legyen a fő

MI NEM A MÚLTAT AKARJUK VISSZAHOZNI!

**A MÚLT HIBÁIBÓL TANULUNK
A JELENBEN ÉLÜNK
A JÖVŐBE NÉZÜNK**

Munkahelyteremtést

www.munkaspart.hu

motor! Az önálló akciókkal pénzt és időt spórolunk. Mindenhol van nagyobb vagy kisebb üzem, de mi van, ha nincs? Akkor van munkaügyi központ, kórház, piac, buszpályaudvar, vasútállomás és sok más hely, ahol lehet dolgozni szervezeten.

Két hónap alatt legalább tizenöt akciót kellene végrehajtani Budapesten és vidéken. Borsodban, Baranyában, Komáromban és másutt. Ezt összefogással, kerülve a felesleges szófecsérlést, kifogásokat, hosszas gyűlésezést és más, teljesen oktalan tevékenységet, meg lehet csinálni. Ne a gyűlés legyen az ok, ami miatt halasztunk, nem megyünk! A gyűlés, ülés és olvasgatás fontos, de most nem ez a leglényegesebb! Két hónap az utcán! Két hónap élesben! Nem nehéz. Nem lehetetlen! Egy gyár előtt maximum két és fél órát kell tölteni. A vezetők pedig értsék meg: az ülésekből nem lehet várat építeni, de még kalyibát sem!

Mindez nem helyettesíti az asztalkás kitelepülést és az Internetet. E három formát párhuzamosan végezzük, ha eredményt akarunk elérni. Honnan ismernének az emberek, ha nem látunk minket, és nem olvassák az anyagainkat? Mikor végeztünk, hagyjunk nyomot! Akár csak néhány plakátot a környéken. Nem kerüljük el a szomszéd büfést, sörözőt és virágárust sem!

Ami pedig működik, azt végképp ne akadályozzuk!

FOGARASI ZSUZSANNA
NBRE alelnök

HAZUGSÁGVERSENY VÁLASZ

Miközben „tombol a válság” az MSZP és a Fidesz százmillió előválasztási kampányba kezdett. A szocialisták amerikai jelképekkel magyarázzák a bizonyítványukat, lehadzudva a csillagokat is az égből, a Fidesz pedig meglévő szavazóit győzködi a várható diadal örömeivel. Mindeközben a lakosság végképp eladósodik, tízezrek veszítik el munkájukat, s nem pártok óriásplakátjai, hanem az ebéd és vacsora között kénytelenek választani. Ezen csak a Munkáspárt tud és akar változtatni.

RENDET TEREMTÜNK AZ ORSZÁGBAN

- Akinek van munkája, csak annak lehet önbecsülése. Az „Út a munkához” program már 2009 szeptemberéig közel százezer embernek adott lehetőséget, hogy közcélú munkát vállaljon, és kitörjön a téletlenségéből, a segélyezetttség szomorú állapotából.
- A kormány már idén 97 milliárd forintot fordított erre a célra, a jövő évben pedig a program kinyílik az állami és önkormányzati vállalatok számára is. Vagyis ezentúl nemcsak ároktisztításra vagy virágültetésre alkalmazhatnak közmunkásokat, hanem az iskola felújítására vagy akár csatornaépítésre is. A közcélú munkavégzés idejére a dolgozók minimálbért, az év hátralévő részében pedig rendelkezésükre álló összeg (rát) kapnak majd.
- Aki a közösségért dolgozik, a...

Magyarországon rendnek kell lennie: a legkisebb falu legutolsó... is! Az állam mindenkit megvéd, sem pénz, sem jogszabály hiány... akadályozhat meg minket ebben. Megvan az erő, megvan az... megvan a fedezet is a rendteremtés programja mögött.

Az MSZP által támogatott kormány harcmodort vált a bűnöző... szemben. Célunk, hogy a rend fenntartói – rendőrök, polgárő... településőrök – minél közelebb legyenek a polgárokhoz, így... a biztonságérzetet, és elrettentsék az esetleges elkövetőket.

Ha pedig már megtörtént a bűncselekmény, az nem maradh... tetlenül! Kiterjesztjük a bűnüldözést a 20 ezer forint alatti lop... elkövetőket teljes körű kártérítésre kötelezzük.

„Tesszük, amit tennünk kell” – hirdetik országszerte az MSZP óriásplakátjai, postaládából kiesző programfüzetek. S ez az a pillanat az elmúlt hét évben, amikor a Magyar Szocialista Párt vezetői tényleg őszinték. Hígygység el, nem hazudnak, csak helyesen kell olvasni a jel-szavukat.

Tesszik, amit tenniük kell. Magyarán lopnak tovább, privatizálnak tovább, mindent átjásznak a hozzájuk közel álló vállalkozók kezébe, amit lehet. Eközben lelkesen reklámozzák ennek a tökéletes ellentétjét. Az MSZP elnöke, Lendvai Ildikó messiási mosolyú fényképe alatt vallja: a válsággal vívott vére menő harc közepén arra büszke, hogy azért a nyugdíjasokat megvédték. Hát hogyne: a 13. havi nyugdíj megszüntetésével, átüté- zésekkel és sajátosan értelmezett korrekciókkal összesen 80 milliárd forintot vesznek el az idős emberektől. Lendvai asszony szerint „vigyáztak a gyermekétkeztetés forrásaira is”. S tényleg, jól vigyáztak, hiszen „csak” 17 milliárd forintot vontak el az úgynevezett menzazapénzból. A szocialisták védelmet ígérnek a bankhiteleseknek is, s nyil-

KORMÁNYZATI VISSZAÉLÉSEK ÉS MEGSZ

Önnek is joga van tudni, hogy **Oszkó Péter, a Bajnai-kormány pénzügyminisztere 400 milliót érő budai villáját jogszabályellenesen építi. Az ügyben az illetékes építési hatóság vizsgálatot indított.**

ván csak pusztá véletlen, hogy ennek jegyében kormányzati pr-szakemberek – többek között két volt kormányzóvivő – segíti a nyíltan uzsorakamatot kínáló Provident reklámjait. A szocialisták persze új szabályokat is hoztak, eszerint a Providentnek már mindent el kell mondania kamatairól. Érthető hasonlattal: szabad lopni, csak el kell mondani az embereknek, hogy lop- tok. Utóbbi természetesen lehet olvashatatl- an kisbetűvel is.

Serifcsillaggal – hiába, látszik az amerikai kampányszakemberek munkája – hirdeti a Magyar Szocialista Párt a törvényt és köz- biztonságot. A valóság? A törvényt elsősor-

ban éppen a párt promi- nensei nem tartják be: az ifjúsági pályázati pénzeket lenyúló Zuschlag János, a BKV-t szétszervező Hagyó Miklós, Erzsébetváros polgármester tolvaja, Hunvald György. Ők azért ismertek, mert már lebuktak. S rend lenne az utcán: ahol menetel a betiltott gárda és szamurájkardot ránt a cigányvajda. Mi- közben a rendőr félénken arrébb araszol.

Ahhoz persze már az MSZP-nek sem volt képe, hogy az egészségüggyel reklámozza magát... Alighanem erre már a tengerentúli reklámosok is azt mondták: a hazugságnak is van határa.

TÁSELŐN

Mibe kerül mindez? Nem hivatalos becslések szerint az összeg már most, amikor még hivatalosan el sem kezdődött a választási kampány megközelíti a félmilliárd forintot. Honnan? A pártkasszából. Ám ha ennyire baloldali, s ennyire szociálisan érzékeny ez a párt, az MSZP, nem lenne ezt érdemes esetleg az elesettek támogatására fordítani. Vagy mondjuk odaadni a mentősöknek, akiktől 400 millió forintot vont el a szocialista kormány? S akkor talán el lehetne tekinteni attól is, hogy honnan kerül ennyi pénz abba a bizonyos pártkasszába...

Ilyenkor szokás azt mondani: na de a Fidesz! A Fidesz azonban most nincs kormányánál, ha akar, sem tudna lopni. S a másik esetleges tolvajlása sem mentesíti a valós bűnözőt.

Persze a tény attól még tény: hitelből,

KORÍTÁSOK

Özben a Bajnai-kormány pénzügyminisztere, Oszkó Péter tízmilliárdokat veszt el az egészségügytől. Emiatt kórházakat zárnak be, műtéteket halasztanak, egyre hosszabbak lesznek a várólisták.

BAJNAI CSOMAG

stopbajnaicsomag.fidesz.hu

vagy majdani kormányzati szívesség előlegéből a Fidesz legalább annyit költ, mint a szocialisták. Ráadásul nekik még hazudniuk sem kell, csak rámutatni az MSZP hibáira és bűneire. Mert, hát tény, hogy bűnözők vannak az MSZP soraiban, tény, hogy eladósodott az ország, példátlan a munkanélküliség. Miközben százmillió villákat épít a pénzügyminiszter és állami pénzekből támogatnak gyanús casinó-város.

A Fidesz kegyelmi állapotban van: mind-

KORMÁNYVÁLTÁS ELŐTT

Közeledik 2010 tavasza, a sorsdöntő parlamenti választások évadja. Nagy a tét az esélyes pártok számára, mert a hatalom kérdése dől el. Mind a szocialisták, mind az „orbanisták” maximális erőbedobással fognak részt venni ebben a polgárháborúnak is beillő kampányban, egyik a hatalom megtartásáért, másik annak megszerzéséért. Naiv, vagy kókler, aki elhiszi, vagy hirdeti, miszerint a haza üdvéért lihegnek nemes lovagjaink. Számukra létkérdés a hatalom, mert ha az MSZP elveszíti az első helyet, a zsíros állások sokaságáról kell a vezetőknek lemondaniuk.

Gondoljuk meg, mihez kezd egy viszonylag fiatal, szocialista titán a bukás esetén. A Fidesz ugyanis gondosan ügyel arra, hogy minden „rangos” beosztást a maga számára kisajátítson. Aligha vállal az elkényeztetett káder (tegyük fel) kézbesítői állást. Természetesen más a helyzet, ha a hazáért hevülő honatya, közhivatala gyakorlása közben (vagy helyett) tetemes vagyont gyűjtött össze, gondolva a hét „szűk” esztendőre.

A Fidesz magas beosztásokra esélyes vezetői csak a hatalom megragadása után (és által) reménykedhetnek abban, hogy a húsosfazék közelébe kerülhetnek. Ez a távlat megsokszorozza erejüket, s ennek érdekében magas hőfokon sietnek a haza megmentésére. Ekkora önfeláldozás megindítja az érzékeny mélymagyar szíveket. Számítani kell arra, hogy a Fidesz,

választási győzelme esetén megtorlással összekötött nagytakarítást fog rendezni, és ezzel felszabadítja a zsíros állásokat az „ifjú törökök” számára. Nagy lesz a tülekedés Orbánék háza táján, mert „kevés a főka és sok az eszkimó”. Mindenki nem lehet miniszterelnök (ez a hely eleve foglalt), köztársasági elnökből is elég egy lojális jelölt, a miniszterek, államtitkárok, főosztályvezetők iránti igény is korlátozott, hacsak az államvezetés tökéletesítése ürügyén (az „olcsó” állam helyett) nem kreálnak újabb és újabb tisztségeket. Ám ennek határai is végesek. Ez az ellentmondás konfliktusok forrása lehet: „nem azért áldoztam fel ifjúságomat a párt oltárán, hogy egész életemben egy középiskolai katedrán tengődjek”. A sértegettség és csalódottság hegyeket tud megmozgatni.

És ott van még a Jobbik díszes társasága, a piszkos munka hősei. Vezetői nem a szittyák szép szeméért kockáztatják bőrüket a flaszteren.

Mindez előre vetíti annak árnyékát, hogy a kampány harciassága az eldurvulásig fog kiéleződni, megbújva a „demokratikus”, „humanista”, lángoló „hazafiasság” frazeológiájának hímzett palástja mögé. Ha a választók magas politikai kulturáltsággal rendelkeznének, a magyaros motívumokkal kivarrt leplek mögé néznének. Ideje volna!

HEGEDŰS SÁNDOR

össze szavazóit kell megtartania. Ez nem csak óriásplakátot, propagandakiadványt jelent. Telefonkönyveket végigpörgetve hív fel mindenkit Orbán Viktor gépi hangja. Csak a józsefvárosi polgármester választás idején fejenként legalább öt sms jutott minden mobiltulajdonosnak, akinek nyilvános a száma. Még a választások napján is, igaz ekkor nem pártot hirdettek, csak diszkréten figyelmeztettek: ne felejtis elmenni szavazni!

S mindez csak előkampány, képzeljük el, mi lesz itt tavasszal.

Mit lehet tenni?

Egy: ott kell felvenni a harcot, ahol tudjuk, az utcán.

Kettő: mindenkinek el kell mondani, hogy nem ez az örült, forintmilliárdos kampány nem szükségszerű. Megakadályozásához nem kell újabb rendszer-

váltás, még csak el sem kell kergetni ezt a két pártot a világvégre.

Mindössze néhány törvényt kell meghozni, és azokat betartatni.

Először is betiltani a televíziós és rádióreklámokat, az óriásplakátokat. Másodsorára megszüntetni a pártok állami támogatását: gazdálkodjanak tagdíjból, adományból, de legalábbis ne az állami pénzt herdálják. Igaz, a pártok bevételeit a Számvevőszéknek a legszigorúbban kell ellenőriznie. Aki csal, vagy fekete pénzeket fogad el, az nem pénzbüntetést kap, hanem nem indulhat a következő választásokon. Mindez ilyen egyszerű.

S ez csak a Magyar Kommunista Munkáspárt programjában van benne.

Ezt csak a Munkáspárt tudja megvalósítani!

THÜRMER A RENDSZERVÁLTÁSRÓL

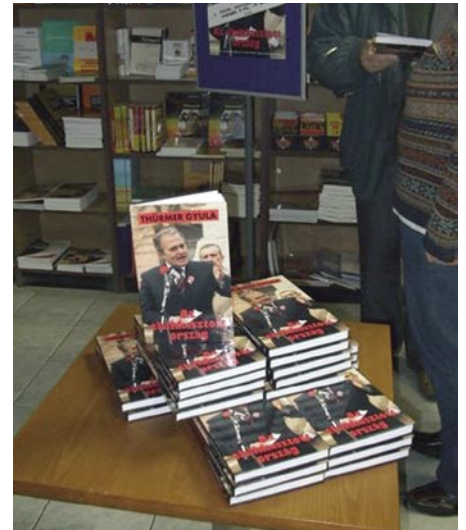
A Munkáspárt Baross utcai központjában és a könyvesboltokban is kapható Thürmer Gyula, „Az elsikkasztott ország” című könyve. Más politikusokkal ellentétben ez nem egy beszédgyűjtemény, nem egyszer már leírt és elhangzott mondatok egyvelege. Thürmer könyvében magáról is ír, de valójában a kérdés a lényeg: meg lehetett volna menteni a magyar szocializmust? Mit akart Kádár János? S hogyan tovább ma? A Munkáspárt elnökének könyve kitűnik még egyben: Thürmer Gyula a kiadótól a könyv megírásáért kapott honoráriumot forint-ra pontosan a pártnak adta. Az alábbiakban a könyvből idézünk.

„Még valamikor 1994 táján megjelent nálam egy idősebb úriember. Svájcából jöttem, mondja, 1956-ban őrnagy voltam, nem csatlakoztam Kádárékhoz, kimentem Svájcba. Nem szeretem a kommunistákat, de látom, hogy maguk Magyarország semlegességéért küzdenek. Ebben támogatni akarom magukat. Rendelkezzenek velem! Így kezdődött egy furcsa kapcsolat, amely majd elvezet a Semleges Magyarország Alapítvány létrehozásához, és egyáltalán a NATO elleni háborúnkhoz. Támogatónk ahhoz ragaszkodott, hogy Svájcba menjünk ki azért a pénzért, amivel az alapítványhoz hozzájárul. Svájcban egy étterem címét

kaptuk meg, ahova telefonüzenet, majd egy újabb étterem címe érkezett. Mint a krimikben. A végén kiderült, hogy idős támogatónk nem egykori tisztársaitól félt, nem is a svájciaktól, hanem a feleségétől.

Antall József nagyon haragudott Horn Gyulára, hogy a NATO-tagság követelésében Gyulánk leelőzte. Persze Antall miniszterelnökként kényesebb helyzetben volt, mivel 1991-ig itt voltak a szovjetek, így eleinte inkább csak a semlegességet emlegette. Gyulánk többet megengedhetett magának, s meg is engedett. Igaz, nem volt olyan rendszer, amely lakatot tudott volna tenni a szájára. Legalábbis tartósan.

Különösebb kétség nem fért ahhoz, hogy előbb vagy utóbb, de bevesznek a klubba. A NATO-ban nem az számít, hogy szegény vagy, netán gazdag, erre inkább az EU-ban figyelnek. A NATO-ban az a lényeg, hogy olyan legyél, mint ők, piacgazdaságra épülő demokratikus ország. Magyarul tőkés ország. Egy-szer, még az 1950-es években a szovjetek is jelentkeztek. Nem vették fel őket. Ma sem vennék fel őket, pedig már nem azok, akik voltak. A NATO a konkurenciát se nagyon szereti. Magyarország viszont a rendszerváltás után már szocialista se volt, konkurenciát sem jelentett, így aztán csak idő kérdése volt, hogy fel-

vegyenek. A magyar politikusok persze mindig bemagyarázzák a nagyérdemű közönségnek, hogy ők, és csak ők intézték el a szovjetek kivonulását, meg az amerikaiak bevonulását. Egyik sem igaz. Az 1990-es évekre világos volt, hogy a NATO keletre dübörög, de ehhez le kell számolniuk Jugoszláviával, amely mint egy indián bennszületett ragaszkodott a múltjához, na, meg a földjéhez. Nekünk kezdettől fogva az volt a véleményünk, hogy semlegesnek kell maradni, s erről döntsön népszavazás”.

Várható könyvbemutatók

Az elsikkasztott ország című könyvet a Pest megyei Gyálon november 27-én 17 órakor mutatják be a helyi közösségi házban (Kőrösi út 118-120).

November 28-án délelőtt 9.30 óra- kor pedig Szolnokon, várhatóan az Alexandra Könyvesboltban, a Szolnok Plazában. December 18-án, pénteken, 17.00 órai kezdettel lesz dedikálás Pestlőrincen, a Librarium könyvesboltban (1181 Budapest, Üllői út 443.).

Egy platformon a Jobbik és az MSZP

– Mit szól ahhoz, hogy egész jó kis egyetértés kezd kibontakozni az Ön könyvének a bemutatója kapcsán az MSZP és a Jobbik között? A bemutatóról hasonló gúnyos hangnemben számolt be a Népszabadság és a Kuruc.info.

– Nincs ebben semmi vadonatúj. Az MSZP-t és sajtóját az zavarja, hogy a Munkáspárt képes lehet megakadályozni, hogy a csalódott emberek még egyszer elbolondíthatóak legyenek, és az őket tönkretévő pártra, a szocialistákra szavazzanak. Ez igaz ma már a szélsőjobbaldali erőkre is. Ők meg attól tartanak, hogy nem hozzájuk áramlanak a csak névleg baloldali párttól a voksok, hanem hozzánk. Ilyen szempontból tehát érdekközösség áll fenn a Jobbik és az MSZP között. (részlet a Magyar Nemzetnek adott interjúból)

Választási készülődés Tolnában

A Munkáspárt Tolna megyében is megállítja a megyei listát – jelentette be Thürmer Gyula a múlt héten, Szekszárdon. A jelöltek között van Varga Lászlóné 55 éves munkásasszony, a Tamási Hús Kft. dolgozója, és Vánca Csaba, 35 éves munkás, aki Bonyhádon született és nevelkedett. Az egész napos látogatás során, Szekszárdon és Bonyhádon bemutatták „Az elsikkasztott ország” című könyvet. A párt aktivistái mintegy húsz könyvet adtak el a bemutató során. A párt elnöke látogatást tett Bonyhád és Nagymányok polgármesterénél is, és felkereste a bonyhádi zománcgyárat. A programban részt vett Buda Péterné megyei elnök is.

VÁLSÁG ÉS FORRADALOM

A múlt hét végén Új-Delhiben, India fővárosában tartották a világ kommunista és munkáspártjai évenkénti nemzetközi találkozójukat.

A pártok rendszeres tanácskozásai 1999-ben indultak el, amikor a Görög KP kezdeményezésére közösen vitatták meg a kapitalizmus helyzetét és a mozgalom feladatait. Athénben eddig hét találkozót szerveztek. 2006-ban a Portugál KP, az egyik legnagyobb nyugat-európai párt adott otthont a találkozóknak. 2007-ben – részben a Munkáspárt kezdeményezésére – Minszkben volt a találkozó, jelezve a munkásmozgalom szolidaritását Belarusszal. Ezen a tanácskozáson a pártok tiltakoztak a Munkáspárt Elnöksége ellen folyó bírósági eljárás ellen, és követelték az alkotmány betartását. 2008-ban került sor először Latin-Amerikában ilyen találkozóra, nevezetesen Braziliában, ahol Lula elnök vezetésével jelentős változások mennek végbe a néptömegek érdekében. Ezt a politikát támogatja a Brazil KP is.

ELŐSZÖR ÁZSIÁBAN

A mostani találkozóra 56 párt küldte el képviselőit, ami valamivel kevesebb, mint a korábbi találkozók. A magyarázat az, hogy a válság viszonyai között számos dél-amerikai és néhány európai pártnak a vártnál nagyobb nehézséget okozott az útiköltség előteremtése. A tanácskozáson hagyományosan nem vesznek részt a japán kommunisták, de jelen voltak a kínai, vietnami, kubai, laoszi, koreai kommunisták képviselői, csakúgy, mint a brazil, portugál, orosz, cseh, görög pártok. A Munkáspárt képviselőjében Thürmer Gyula, a párt elnöke volt jelen.

A tanácskozást két indiai párt, az Indiai Kommunista Párt (Marxista) és az Indiai Kommunista Párt szervezte. A találkozó alaphangját Sitaram Yechuri, az IKP (M) vezetésének tagja adta meg. Új történelmi szakaszban vagyunk, hangsúlyozta. A kapitalizmus civilizációs válságban van. A kapitalizmus válságát nem lehet a kapitalizmus eszközeivel leküzdeni, s ez felveti a társadalmi változás, a szocialista alternatíva kérdését. Az Obama-jelenség a kapitalizmus nagy trükkje, mondta, de Obama lényegében ugyanazt teszi,

mint elődei, csak elegánsabban. A kapitalizmus válsága természetesen nem jelenti azt, hogy a kapitalizmus automatikusan összeomlik. Az indiai kommunisták szükségesnek tartják a proletárinternacionalizmus elvének érvényesítését, a pártok minél szorosabb együttműködését.

A Brazil KP képviselője szerint Latin-Amerikában új szakasz tanúi vagyunk, és ez döntően Lula brazil és Chávez venezuelai elnök politikájának köszönhető. E politika közös jellemzői, hogy a demokrácia erősítését tűzték ki célul, jelentősen javítják a néptömegek helyzetét, megszállják a nemzeti szuverenitásukat, és keresik új, jobb helyüket a világban.

Obama a birodalmi politika embere, jelentette ki a Kubai KP képviselője. Célja, hogy Kubában megdöntsék a szocializmust, de Kuba ellenáll. Érdeklődéssel fogadták a kínai küldöttség felszólalását. Elmondták, hogy – bár sokan állítják az ellenkezőjét – a Kínai KP nem tért le a marxizmus útjáról, és nem adja fel a szocializmust. A kínai sajátosságú szocializmus építése jelenti hozzájárulásukat a szocializmus egyetemes ügyéhez.

A tanácskozáson először vett részt az 5 millió lakosú Kirgízia kommunistáinak delegációja. A párt sikeres, húsz ezer tagja van. A 90 fős kirgiz parlamentben 8 képviselővel rendelkeznek.

JÖVŐNK A SZOCIALIZMUS

„A jelenlegi globális recesszió azt mutatja, hogy a kapitalizmus, mint rendszer van bajban” – olvasható a közös nyilatkozatban.

Magyarul ez azt jelenti, hogy a kapitalizmus mai bajai nem javíthatóak ki a tőkés reformok segítségével, bárhogyan is igyekezzenek ezt elhíttetni a tőkés hatalmak vezetői. „A munkásosztály és a dolgozó tömegek számára a válságból egy kivezető út van: fokozni kell a harcot a tőke uralma ellen” – folytatódik a pártok közös véleménye. „A szocializmus az egyetlen reális alternatíva az emberiség számára, és ez a mi jövőnk” – fejeződik be a dokumentum.

KÉTOLDALÚ MEGBESZÉLÉSEK

Thürmer Gyula kétoldalú tárgyalást is folytatott Iszhak Maszalijevvel, a Kirgiz KP vezetőjével, és megállapodtak a Munkáspárt és a Kirgiz KP közötti kapcsolatok fejlesztéséről. Ugyancsak tárgyalt Marie Nassif-Debs asszonnyal, a Libanoni KP főtítkárhelyettesével. Vjacseszláv Tyetyokin, az Orosz Föderáció Kommunista Pártjának KB-titkára jelezte, hogy érdeklődnek „Az elsikkasztott ország” című könyv iránt. Marinos Georgios, a Görög KP Politikai Bizottságának tagja a görög kommunisták támogatásáról biztosította a Munkáspártot.

A Munkáspárt elnöke tájékoztatta a Brazil KP, a Belga Munkáspárt és más szervezetek képviselőit is a közelgő parlamenti választásokról. A pártok elismerően szóltak a magyar kommunisták kitartásáról, azokról a politikai és anyagi erőfeszítésekről, amelyeket a Munkáspárt jelenleg tesz a tőke elleni harcban. Veletek vagyunk! – üzenték Delhiből Budapestre. ■

Az én húsz évem – Szöllősiné Fitos Éva

A SZABADSÁG A MUNKÁSPÁRT 20. SZÜLETÉSNAPIJA ALKALMÁBÓL SOROZATOT INDÍT „AZ ÉN HÚSZ ÉVEM” CÍMMEL. A MUNKÁSPÁRT TÖRTÉNETE – KÖZÖS HARCUNK HISTÓRIÁJA. NAGYGYŰLÉSEKRŐL, FELVONULÁSOKRÓL ÉS VÁLASZTÁSOKRÓL ÉPPÉGY SZÓL, MINT A MINDENNAPI MUNKA, A SZÓRÓLAPOZÁS, A KOPOGTATÓCÉDULA GYŰJTÉS VAGY AKÁR CSAK EGY PIACI BESZÉLGETÉS „APRÓ” PILLANATAIRÓL. VÁRJUK MINDAZON PÁRTTAGJAINK ÍRÁSAIT, AKIK ÚGY GONDOLJÁK, HOGY A MUNKÁSPÁRT KÖZÖS KINCSEVÉ TENNÉK AZ ELMŰLT HÚSZ ÉV SZÁMUKRA FONTOS, EMLÉKEZETES PILLANATAIT. EZÜTTAL SZÖLLŐSINÉ FITOS ÉVA EMLÉKEIT IDÉZZÜK FEL.

Az én életem húsz év óta összefonódik a Magyar Kommunista Munkáspárttal. 1989-ben, a „puccs-kongresszus” után csak azt éreztem, hogy szembe kell menni a rendszerváltással. Ezért szerveztem a pártot, az MSZMP újjáalakuló kongresszusán KB-tag lettem, és a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei pártmozgalom élére kerültem. 1994-2002 között a tagság megtisztelt azzal a bizalommal, hogy a párt alelnöke lehettem. Most megyei alelnök vagyok, tapasztalatommal, ismertséggel, felkészültséggel segítek, ha kell. Pártunk érdekében hatodszor is elvállaltam a képviselőjelöltséget. Nehéz kimondani, de az első jelöltség idején még csak a negyvenes éveim közepén jártam, ma meg – ahogy mondani szokták – 70 felé, hazafelé.

Orbán Viktor ominózus beszédét Nagy Imre újratemetésén a TV előtt hallgattam. Történelemtanárként azonnal éreztem, hogy ez a sötét erők nyitánya. Tudtam, ha nem is ugyanúgy, de átfogóbb erővel, valami '56-hoz hasonló fog történni.

Ezért volt hiteltelen az egyik KB ülésen Grósz Károlyhoz intézett kérdésemre a válasz: „Önök, akik a párt- és állami vezetésben ültek, nem látták, hogy mi készül?” „Nem – hangzott a válasz. Nem láttuk.”

Hogy is láthatta volna? Mikor amerikai útján jelentette be, hogy a maga részéről el tudja képzelni a többpártrendszert!

E húsz év alatt részese voltam annak a folyamatnak, amely a mai Munkáspárt lényegét, eszeiségét, stratégiáját formálta.

Az új helyzet: a tőkés restauráció, olyan gyakorlati és elméleti kérdések sorát vetette fel, amelyekre nekünk kellett megtalálni a választ.

1998-ban Athénban voltam nemzetközi tanácskozáson, amelyet a Görög KP a

Kommunista Kiáltvány megjelenésének 150. évfordulójára hívott össze. Ott mondtam el, hogy a marxizmusban nincs válasz, mit csináljon egy 50 évig hatalmon lévő párt, amikor a nép félrevezetve kiszavazza önmagával együtt a hatalomból.

Hogyan kell dolgozni a ránk acsarkodó, antikommunista hisztériában? Ez a hisztéria többször, nagyon is élesben ment – a rágalalmazástól a csaknem konfrontációba fajuló demonstrációban.

1991. október 12-én, a Salgótarjánba összehívott kongresszus helyszínén a POFOSZ, az MDF és a média is demonstrált ellenünk.

Az egymást váltó tőkés kormányok és a parlament politikája következtében ma ismét a több millió koldus országa lettünk.

A sportcsarnokot – a kongresszus helyszínét – rendőrkordon vigyázta. Befelé tartva megkérdeztem az egyiküket: „Arra vigyáznak, hogy mi ki ne menjünk, vagy azok itt kint be ne jöjjenek?” Közlebb hajolva válaszolt: „Legyenek nyugodtak, elvtársnő! Megvédjük magukat!” No igen, addigra még nem sikerült a fegyveres testületek teljes lecserélése.

Ilyen éles volt a helyzet 1992. március 14-én is, amikor három megye részvételével az 1848-as forradalomra emlékeztünk a debreceni Kossuth szobornál, amelynek ünnepi szónoka Thürmer Gyula volt. Körülöttünk rendőrkordon, kívül a szájtépő POFOSZ, kispapok, az MDF. A Kelet-Magyarországban már két nappal azelőtt megadták a hangot: „Debrecenben mi is ott leszünk!” Hát ott voltak. Táblákon ilyen feliratokkal is: „Kossuth a miénk, Lenin a tiétek!” „Thürmer, tűnj el!” S nem volt tapasztalatunk, ho-

gyan kell ellenséges közegben, pénz nélkül készülni a „demokratikus” parlamenti választásokra.

Emlékszem a 90-es választás első szerepléseire. Ott volt az országos TV-ben való „fellépés”.

Előző este Thürmer Gyulával és másokkal, egy budai lakásban videóra mondtuk a szöveget és visszajátszottuk. A média-szereplést is tanulni kellett.

A főpróba után az elnökünkkel egyfelé vitt az utunk, elvitt a kocsiján. Kissé gyorsan vezetett. Remélem, a pártot óvatossággal fogod vezetni – mondtam neki. Nem tudom, ma autót hogyan vezet, de a pártvezetést megtanulta. Ezért 20 éve hiába várja a „hivatalos” politika, hogy leváltjuk, Thürmer maradt. Így ma is egyfelé visz az utunk!

A többpártrendszerben meg kellett fogalmaznunk a más pártokhoz való viszonyt, és kialakítani a párt arculatát.

Nekünk a vadkapitalizmusban, a parlamenten kívül kellett talpon maradni. S a taktikában nem minden közeg csak fehér és vörös volt, mint ahogy ma sem az!

A húsz évünket – személy szerint az enyémet is – végigkísérte a rendszerváltásban kulcsszerepet játszó, s emiatt a parlamentbe került MSZP-hez való viszony.

A tömegek nem látták – sajnos, még ma sem! – de sajnálatosan a tagságunk egy része sem, hogy a '89-ig velünk együtt menetelők nem az elvtársaink, hanem az eszme árulói, a töke, sőt, a nemzetközi töke kiszolgálói, akik ebből 20 év óta nagyon jól megélik. Nem számít nekik, hogy ennek ára a többség, mára már legalább 8 millió ember elnyomorodása.

Eleinte mi is megpróbáltunk párbeszédet folytatni, és úgy tekinteni az MSZP-re, mint baloldali értékeket hordozó szociáldemokratákra. De Horn Gyula

egy nyíregyházi nagygyűlésükön a kérdésemre maga adta meg a választ, hogy ez miért nem lehetséges: „Mert különbözünk a belpolitika, a külpolitika és kapitalizmus megítélésében!” Egyetértünk!

Hogy az MSZP ismert személyiségei mennyire kompromittálónak találták még a személyes ismeretséget is, arra hadd említsek egy jellemző példát.

2000 májusában részt vettem azon a „nemzeti zarándokúton”, amelyet az auswitzi koncentrációs tábor felszabadulásának 55. évfordulójára szerveztek. Ezen parlamenti pártok, civil szervezetek is ott voltak, s minket sem hagyhattak ki, hiszen ezrével váltak füstté a légerekben kommunisták is.

Mécs Imre, az akkor még SZDSZ-es politikus legalább 20 percet sétált melletttem, közben megvitattuk az oktatás kérdését. Az MSZP-s országgyűlési képviselő kitért invitálásom elől, magában sétált. Ami azért volt furcsa, mert 39 éve ismertük egymást... Ő volt a felvételi bizottságban az egyetem KISZ-titkáráként, amikor felvételiztem. A '80-as években másodtitkára volt a megyei pártbizottságnak. Tanult a Szovjetunióban, igazgatója volt a párt oktatási központjának – majd reformkommunista. 1990-től több ciklusban országgyűlési képviselő, a megyei közgyűlés tagja, majd elnöke. Szép pálya, ugye?!

Mindemellett jó tudni, hogy a világ kommunista és munkáspártjai szá-

mon tartanak minket, és értékelik a tevékenységünket, az új tapasztalatainkat az osztályharcban. Neves ünnepekre, politikai tanácskozásokra mindenkor meghívják bennünket. Ez személyes, felemelő élmény is, mert részt vehettem a párt megbízásából Észak-Koreában Kim Ir Szen 80. születésnapján. Nem csak a nagyszabású ünnepek miatt, hanem történészként olyan személyiségekkel találkozhattam, akik már évtizedek óta a történelmi nevekhez tartoztak.

Az elnökségben előbb az oktatásért, majd a nőpolitikáért voltam felelős. Bíraltuk az oktatás lezüllesztését, az új felsőoktatást. A Munkáséletben, A Szabadságban megírt prognózisom sajnos mind valóra vált az oktatás, a tudomány, a kultúra terén.

A Nőpolitikai Iroda létrehozása után folyamatosan próbálkoztunk a civil szervezatként működő más nőszövetségekkel kapcsolatot teremteni. A szerbiai háború elleni tüntetésünk előtt 24 elnökkel beszéltem telefonon, és levelet is küldtem, meghívással. Csak három szervezet képviseltette magát.

Ez rávilágított arra, hogy a legtöbb nőszervezet valamelyik párt, vagy politikai csoport holdudvara – s nem működtek velünk együtt, a nőket, gyermekeket, családokat érintő legfontosabb kérdésekben sem. Még a nyugdíjkorhatár felemelése elleni tiltakozásunkban sem!

Sajnos a 20 év alatt mindenütt megnehezültek a körülményeink. Sok elvtársunk már örök álmát alussza. Ez a 20 év mindönknek duplán számított!

Megnehezültek az anyagi feltételek. A párt mégis korszerű kommunista, marxista párt lett, amelyet nagyon szeretnének elhallgattatni, mert csak mi tárjuk fel a hazai és a nemzetközi folyamatokról az igazságot.

Mert csak mi mondjuk ki, hogy ez a rendszer sohasem szolgálta, – és nem is fogja! – a többség érdekét szolgálni.

Az egymást váltó tőkés kormányok és a parlament politikája következtében ma ismét a több millió koldus országa lettünk.

S mivel a média igyekszik most is agyonhallgatni minket, nagyon jó, hogy az elnökünk járja az országot. Sok emberrel találkozik, a polgármesterek sem térnek ki a látogatása elől, s a helyi sajtóban is teret adnak ilyenkor.

Nagyon jó, hogy a köztünk lévő fiatalok merészen és radikálisan politizálnak, mennek az utcára, és a gyárak, üzemek elé. Jó lenne elérni, hogy az emberek ne jobboldali radikális irányba tévedjenek, hanem felismernék végre, hogy csak akkor javulhat a helyzetük, ha a Munkáspártra szavaznak.

E húsz év alatt mindenkor a tisztességes, korrekt politikára törekedtem pártion belül és pártion kívül is. Büszkén viselem a párt aranyjelvényét, amelyet öt évvel ezelőtt adott át a párt elnöke, elvtársaim javaslatára. ■

MUNKÁSPÁRTI SZÜLETÉS NAP

**A Magyar Kommunista
Munkáspárt
december 19-én
a Baross utca 61-ben
ünnepli 20. születésnapját**

Az ünnepségre szeretettel várjuk
a párt minden tagját!

A Munkáspárt és a Baloldali Front aktivistái
az ünnepet is munkával kezdik,
reggel fél nyolctól
a Blaha Lujza téren szórólapokat osztanak,
ismertetik a párt választási programját,
zsíros kenyérral és forró teával kínálják
az érdeklődőket.

A Központi Bizottság ünnepi ülése
– ahová minden párttagot szeretettel várunk –

10 órakor kezdődik a Baross utca 61.
első emeleti nagytermében.

Ünnepi köszöntőt mondanak
Thürmer Gyula mellett

a Munkáspárt és a Baloldali Front vezetői.

Az ünnepi műsorban versekkel,
filmekkel idézzük fel

a Munkáspárt elmúlt 20 évét.

„A tettekre figyeljünk...”

A gyűjtés tizenharmadik hete (zárás 2009. november 17.)

A teljes adományozott összeg 5.970 ezer forint. Ezt az összeget 948 fő adományozta a szimpatizánsokkal együtt. Az egy főre jutó átlag 6.066 forint.

Kiemelt adományozóink: Silye Miklós, Budapest 30.000 forint, Dóka József, Budapest 20.000 forint,

Kocsis József, Budapest 15.000 forint, Kerekes Antal, Kecskemét 15.000 forint, Szilágyi András, Törökszentmiklós 15.000 forint, Jász kun-Munkás Olvasó Kör 11.000 forint, Kajli Béla, Budapest 10.000 forint, Vincze István, Salgótarján 10.000 forint, Torják János, Bárna 10.000 forint, Majdán Pál, Budapest 10.000 forint, Horváth Sándorné, Budapest 10.000 forint, Czember Károly, Kecskemét 10.000 forint, Haracska Ferenc, Esztergom 10.000 forint, Kralovánszki István, Érd 10.000 forint, Dr. Kardos Mihály, Szeghalom 10.000 forint.

Mádi Sándor elvtárstól elnézést kérek az elírásért, helyesen az adomány, Mádi Sándor, Kecskemét 10.000 forint.

Az adományokat mindenkinek köszönjük.

Karacs Lajosné

Gondolkodó Ember Filmklub

Szovjet Filmévad 2009/10 (közkívánatra!)

SZÁLLNAK A DARVAK

(fekete-fehér szovjet háborús játékfilm, 1957, Mihail Kalatozov rendezésében, Arany Palma díj Cannes, 1958)

Időpont: 2009. november 28., szombat, 17:00 óra

Helyszín: Budapest, X. ker., Kada u. 120. (megközelíthető a Kőbánya-Kispest metróvégállomástól a 85-ös, és 85 E jelzésű buszokkal – a Kada utcai megállónál kell leszállni, illetve a Sárkány Centertől a 95-ös busszal a Mádi utcánál kell leszállni. A CBA és a Patika épülettömbjében, az ezek mögötti munkáspárti helységben.)

Filmkedvelőknek igazi csemege! Kihagyhatatlan!

**A film előtt előadás, utána beszélgetés.
Zsíros kenyér hagymával!**

A rendezvény ingyenes!

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>